

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 7 Sierpnia r. s. 1853 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Kronsztadt dnia 18 lipca.

Po najwyższym przeglądzie Floty, odbytym na reydzie Kronsztadtskiej, w dniu 15 lipca, CESARZ JEGOMOŚĆ rozkazał jej wystąpić pod żagle i u *Krasney-Górki* na Jego przybycie oczekiwać, dla rozpoczęcia tam zaleconych pierwej manewrów.

Dnia 17, JEGO CESARSKA MOŚĆ, w asystencji J. K. W. Xięcia Alberta Pruskiego i niektórych osób orszak Jego składających, raczył, o godzinie szóstey ranney wstąpić na parochod *Iżorę*, który się przed *Peterhoffem* znajdował, i rozkazał zawieszyc na nim banderę, oznaczającą obecność NAYJAŚNIEYSZEGO PANA, popłynął ku *Flocie*. Po przybyciu do Kronsztadtu, Naczelnym Dowódcą, wraz z Kapitanem portowym, spotkali NAYJAŚNIEYSZEGO PANA i przeprowadzali na swoich kutrach po wielkiej reydzie, gdzie fregata palsa weszła na wody, po których płynął parochod, i postępowała za nim do *Tolbuchinowey Latarni morskiej*.

Niebawem, w przestworze horyzontu Flota się ukazała, a odłączywszy się od niej fregata *Bellona*, za danym sygnałem, zbliżyła się ku parochodowi, donosząc CESARZOWI JEGOMOŚCI, iż eskadry, uszykowane we cztery kolumny, skierowane są ku Kronsztadtowi.

Nadzwyczajna chyżość parochodu *Iżory* zbliżyła go wkrótce ku *Flocie*, a niewyraźne pierwey kształty okrętów, wydające się we mgłę jakby białe migające słupy, od czasu do czasu właściwą swoją postać wyobrażały. Rozległy, nieczem nieograniczony horyzont, okryty był statkami rozmaitych gatunkow i rozmiarow. Z wytworną lekkością zbrojne szonery tudzież liczne gromady stu-działowych okrętów, zarówno słuchały skinienia swoich stérników, i w przesłizczonym porządku, z nieścignioną chyżością na spotkanie CESARSKIE płynęły.

Admirał Dowodzący flotą przeniósł swą banderę, podczas manewrów na fregatę *Cerere*. Kryjąc pod czcigodną siwizną zapęd swojego meztwa, i z młodzieńczego wieku zapałem lubiąc powołanie, z którym się tyle pełnych sławy przypomnień jednoczy, z przezorną bystrością miał na pieczy poruszenie każdego statku, i gotów do przesilenia się wszędzie, gdzieby tylko jego obecność stać się mogła potrzebna.

Prześlicznie wyprostowane kolumny, z geometryczną dokładnością zachowane oddalenia względem siebie okrętów, w sposób odznaczający się urzędzone żagle, wszystko to dowodziło, że każdy znajdujący się na *Flocie*, ożywiony był chęcią okazania Wysokiemu Gościowi, że trudy i nieprzerwana baczność Jego, zwrócone na Flotę, i nieprzerwane przez NIEGO wydały owoce.

Natychmiast z *Iżory* podniósł się mglisty obłok, a 11 wystrzałow, następujących w krótkich po sobie przestankach, były pozdrowieniem CESARSKIM dla sędziwego Admirała; w tymże samym czasie, kiedy sygnał, ukazujący się na stroynych parochodu masztach, objawił *Flocie* zadowolenie JEGO CESARSKIEY MOŚCI ze wzorowego jej szyku, huczne *ura!* rozlegające się po wszystkich liniach, i daleko rozniesione po falach, uniesienie i wdzięczność floty wyraziło.

Poczem się eskadry w linią bojową rozwijając, kontr-marszem mimo parochodu przyciągały, a CESARZ JEGOMOŚĆ, w miarę przybliżania się okrętów, pozdrawiał ich osady: skoro tylko, przez takie rozporządzenie *Iżora* znalazła się na środku skrzydeł obudwóch Floty, podniesio-

no na niej CESARSKI Sztandar, a grom 1,800 dział ciężkiego kalibru rozległ się po falach. Po ukończeniu tej salwy i przerzadzeniu się dymu, Flota już była w szyku na drugiej *Iżory* stronie, a lekkie statki, trzymające się przez cały ten czas pod wiatrem, migają się, nakształt podrównikowego pastwa, we wszystkich kierunkach.

W tymże czasie, na parochodzie, *Alexandra*, przybył JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ Wielki Xiążę KONSTANTY NIKOLAJEWICZ. CESARZ JEGOMOŚĆ rozkazał podnieść, na maszcie głównym parochodu *Iżory* banderę Jenerał-Admirałską, która pierwszy to raz jeszcze powiewała przed Flotą, i piętnastą ją wystrzałami salutował. — Bez wątpienia, każdy się marynarz, na tę część wyrządzoną przez Sztandar CESARSKI, Banderze Głównego Flot Rosyjskich Admirała, z pychą zapatrywał, i błogosławił w duszy swojej CESARZOWI, który, udarowawszy Flotę *Synem Swoim*, przysłał jej pomyślność przez to zapewnić. Każdy z nich z upodobaniem oglądał w młodociannym Wodzu, i rękomyją przyszłej sławy Floty, i ostatnie, jednoczące ją z Tronem ogniwo. Jesliby można było pomnożyć jeszcze ich miłość i poświęcenie się dla młodego Jenerał-Admirała, to zapewneby, celujące Jego moralne i umysłowe przymioty dokazały tego potrafiły. Kiedy JEGO CESARSKA WYSOKOŚĆ, za Swojem przybyciem na parochod *Iżorę*, dowiedział się, iż podczas szykowania się Floty, z jednego okrętu wypadł maytek do morza i na nie szczęście utonął, natychmiast z dobrocią duszy anielską, i przezornością daleko lata jego przechodzącą, szukał wszelkich środków, którychby do uratowania utonionego użyć można było. Te dobroczynne ziarna, zasiane wcześniej w sercu Cesarskiego potomka, wydadzą pożądane owoce, a Flota oczekuje tylko na skinienie CESARSKIE, ażeby okazać mogła przed światem, iż godna jest stanąć w równi z niezwykłą Armią, MONARSZE ROSSYJSKIEMU podległą.

Po licznych ewolucyjnych obrotach, które się wszystkie za danymi przez samego NAYJAŚNIEYSZEGO PANA sygnałami wykonywały, i z szybkością myśli rozchodziły się po dziesięcio-wiorstowej rozległości, zajętej szeregami statkow, podobowało się JEGO CESARSKIEY MOŚCI, ażeby się Flota rozdzieliła na dwie eskadry, z którychby jedna broniła Kronsztadtu, wtenczas, kiedy druga, napadając na nią, starałaby się przedrzeć do portu. W skutek tego, Flota się rozdzieliła i uformowała dwie kolumny, na czele których sto-dziesięcio-działowe były okręty, pod banderami dowódców dywizyjnych, Wice-Admirałów, jednego wstawionego zwycięstwem pod Nawarynem, drugiego śmiałą żegluga ku odwiecznym lodom południowego bieguna, przez co sobie do szacunku w Europie nabyli niezaprzeczonego prawa.

Po przygotowawczych obrotach szykowania się do bitwy, wykonanych przez obie eskadry, z największą dokładnością i pośpiechem, kolumny zaczęły się zbierać ku sobie, a widok ten, wystawiający nacieranie wzajemne na siebie dwóch eskadr nieprzyjacielskich, niedobrowolną jakąś trwogą przerażał. Fregaty wraz z lekkimi statkami obu dywizy: nappierwey rozpoczęły do siebie strzelanie, a w swoich szybkich, niezależnych od rozporządzeń Komenderującego obrótach, z żywością wystawiły przednich straży utarczkę; lecz, kiedy główne siły, zbliżywszy się ku sobie na pół-wystrzału działowego, dały ognia ze swoich trzy i cztero piętrowych bateryy, wtenczas zdawało się, iż morze zadrżało pod gromem działo-

wym, a wszystkie okropności zapalczywey i stanowczy morskiej bitwy wystawiły się w niepodobnym do naśladowania obrazie. Dym, unoszony wiatrami, to odrywał, to znowu zasłaniał te ożywione gromady, które, podobne do wulkanów, z trzaskiem i łoskotem grzmotliwym płomień swój wyziewały.

Admirał nacierający eskadry, usiłując wprawić w nieład nieprzyjaciela, i tym sposobem, bez przeszkody dostać się do Kronsztadu, dał sygnał przerznięcia nieprzyjacielskiej linii, i ten wyborby manewr, w zupełności uskuteczony został: ale szybkie i sztuczne obroty dające odpór eskadry, wstrzymały dalszy jego postęp, a CESARZ JEJOMOŚĆ rozkazał zakończyć bitwę, objawiając przez sygnał zupełne swoje zadowolenie z Floty, za szybkość i dokładność obrotów w wykonywaniu manewrów.

Admirałską fregatę wezwano sygnałem, ażeby się przybliżyła ku parochodowi *Iżorze*, a JEJOMOŚĆ OSOBIŚCIE oświadczył Admirałowi przełożonemu nad wszystkimi flotami swoje zupełne zadowolenie, dziękował niejednokrotnie za sprawność eskadr, i spełnić raczył Jego zdrowie; do głębi duszy, przenikniony czułością Sędziwy Admirał, stojąc z odkrytą głową na pokładzie swojej fregaty, przez znaki tylko mógł wyrazić wdzięczność swojemu najmiłosciwzszemu MONARSZE.

Po czém wydano rozkaz wielu okrętom, udać się w szyku do Kronsztadu, a lekkim statkom rozwinąć wszystkie, jak tylko można żagle, one zaś, jak stado przelotnych ptaków, skupiwszy się w gęstą i nieszykowną kolumnę, chyżo się ku wschodowi oddalily.

Jego CESARSKA MOŚĆ, rozkazawszy na parochodzie *Iżorze*, zamiast sztandaru, wywiesić Cesarzką chorągiew, raczył odpłynąć ku Peterhoffowi, dokąd o wpół do pięty po południu przybył.

Niewątpliwie, dzień ten, uświęcony dla Floty obecnością Cesarza i młodego Jenerała - Admirała, stanie się niezatartym w duszy każdego marynarza, kochającego swoją służbę, a jeśli godzi się myśleć, że mieszkańcy drugiego świata nie są obojętni na pociechy naszego, to zapewne, cień WIELKIEGO PIOTRA unosił się ponad głową NIKOZAJA i błogosławił Dostojnemu Wnukowi, który przedsięwzięcia jego do skutku przyprowadził! (*Rszczoła Pół.*)

PRUSSY.

Berlin dnia 26 lipca.

Wczora, około południa, na ulicy Oranienburskiej, gwałtowny wicher wyrwał wielką lipę z korzeniem, i rzucił ją wprost w ulicę, po której teyże chwili jechał jeden z tutejszych medyków. Pień drzewa, uderzywszy o karotę, zupełnie prawie ją zgruchotał; ale siedzący w niej doktor, szczęściem, został nietknięty. Lecz woznica i konie po kilka ran dostały. Konie i karotę można było wydobyć zpod lipy, tylko po przepitowaniu w kilku miejscach drzewa. (*G. St. Ptb.*)

ANGLIA.

Londyn dnia 25 lipca.

Papiery publiczne — Konsolidy 88 $\frac{3}{4}$, nieobymując w to dywidendy. — Rosyjskie 105. — Belgijskie 95 $\frac{1}{2}$. — Hollenderskie, 94 $\frac{1}{2}$. — Portugalskie, 75 $\frac{1}{2}$. — Hiszpańskie, 21.

— Na posiedzeniu dnia 22, bil względem kolonii Indyjsko-zachodnich, po niektórych sporach, powtórnie został czytany; po czém Izba słuchała raportu względem bilu o Indyach wschodnich, czytanie zaś trzecie odłożono na dzień 26. P. R. Grant wniósł czytanie, po raz trzeci bilu względem emancypacji żydów, spory w tej mierze bardzo niedługo trwały, zalecono powtórne czytanie większością 189 głosów, przeciwko 52. Bil ten przeszedł.

— Cholera nanowo ukazała się w Londynie.

— Donoszą z Dublinu: „P. C. Harwey, Mer miasta Wexfort, 11 lipca, w więzieniu osadzony został. Często się on oświadczał z tém mocnym postanowieniem, iż przystanie raczej na uwie-

zienie siebie, niż, żeby miał choć jeden szyling podymnego zapłacić. — Z wielką pompą udał się on do więzienia, w towarzystwie sędziów, tudzież pewney liczby agentów policyjnych, na których czele postępował szeryf.

— Gazety z Montréal, od dnia 27 czerwca donoszą, że Kapitan *Back*, dowodzący wyprawą, która się puściła na wyszukanie Kapitana *Ross*, przybył w dobrym stanie zdrowia, d. 11 maja, do *Saut-de-St. Marie*, po przebyciu w dni 21 podróży 1,000 mil angielskich. (*Jour. d. St. Ptb.*)

FRANCYA.

Paryż dnia 25 lipca.

Monitor zawiera następujące wiadomości z Algieru:

„*Arzew*, niegdyś znaczne miasto (*Portus magnus*) u Rzymian, jest po *Mers-et-Kebir* naylepszym i nayważniejszym portem zachodniej części Rejencyi: leży o 12 mil na wschód *Oranu* za odnogą Rzymianie mieli tam obszerną osadę, której jeszcze znajdują się ślady. Nad temi gruzami, wystawione jest miasto na grzbiecie i na pochylności wzgórza. Domy są z kamienia i odosobnione; ogrody obszernie rozciągają się w okolicach; wysokie stopy gruzów, przypominają dawny mur, otaczający to miasto. W odnodze mogą stać na kotwicy okręty o 20 działach, i są tu bezpieczne przed wiatrem północno-wschodnim. W tej części portu może się 50 do 60 okrętów kupieckich pomieścić. Port mógłby łatwo bydź rozszerzonym i urządzonym do pomieszczenia fregat. *Arzew* zawsze prowadził znaczny handel zbożem, i był, od zdobycia *Algieru*, głównym portem zakazanego handlu *Kabailów*, mieszkających wzdłuż brzegu, od granicy prowincyi *Oranu* aż do *Tangeru*; wprowadzali przez *Arzew* proch i saletrę.“

„Było jednem z głównych zatrudnień dowodzącego w *Oranie* Jenerała, zawiązać związki, stosownie do swych instrukcyi z władzami *Arzewskimi*, rozpoznać odnogę, i rozpocząć związki handlowe z mieszkańcami, aż byłoby podobnem, osadzić to miejsce. To zajęcie było tém ważniejsze, że było dla nas środkiem do rozgałęzienia naszych związków, aż do *Mostagan*, miasta leżącego o 15 mil, w północno-zachodniej stronie *Arzewu*; takowe ma składającą się z *Turków* i *Kulugłów* załogę, będącą ostatkiem milicyi byłego *Beja Oranckiego*, a która dotąd opierała się napadom *Arabskim*, za pomocą posiłków, otrzymanych od armii *Francuzkiej*. Nim jednak *Arzew* mogło bydź zabrane, a osadzenie rozszerzone aż do *Mostagan*, koniecznie potrzeba było umocować się w *Oranie*, w twierdzy, która od czasu wyścia z niej *Hiszpanów*, zupełnie zamieniła się w gruzy, wszystko prawie musiało bydź nanowo wybudowane; rozszerzenie tej twierdzy, mnóstwo mających się przywrócić warowni, budowle urządzone dla załogi i robot, które musiały bydź przedsięwzięte, dla uczynienia zdrowszym pobyt, zajęły dwa pierwsze lata po objęciu w posiadłość. Po ukończeniu budowli, niezbędnie dla bezpieczeństwa wojska potrzebnych, i okazania dzielności naszego oręża, przez dowodzącego w *Oranie* Jenerała, nieprzyjacielskim pokoleniom *Arabskim* w potyczkach pod *Kaddus-Debby* i *Sidi-Mahattan*. Gdy przedsięwzięte niedawno w *Bridia* rozpoznanie wojenne przekonało go, że zachodni mieszkańcy kraju, spokojnie się zachowują, postanowił przedsięwziąć wyprawę morzem i lądem przeciw *Arzew*, o której pomyslnym skutku już donieśliśmy. (*Gaz. War.*)

GRECJA.

— Dnia 6 lipca —

Ustanowiony d. 1 czerwca order *Zbawiciela* (o czém już donieśliśmy) ma za cel uwiecznić cudowne wybawienie Grecyi. Podzielony jest na 5 klas: na Kawalerów srebrnego i złotego Krzyża, na Komandorów, Wielkich Komandorów i na Kawalerów Wielkiego Krzyża pierwszego sto-

pnia. Liczba Kawalerów srebrnego Krzyża nieokreślona, złotego 120, Komandorów 30, Wielkich Komandorów 20, Kawalerów 1go stopnia 12, nie łącząc w to Xiążąt Panującego Domu w Grecyi i Członków innych Europejskich Panujących Familii. Znaki orderu składają się z ośmiokątnego emaliowanego Krzyża z Koroną Królewską. W wieńcu z laurowych i oliwnych liści znajduje się napis: *Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine*; a na stronie odwrotnej popiersie Króla, ustanowiciela orderu z napisem: *Otto Rex Graeciae*. Król jest Wielkim Mistrzem, i sam tylko ma prawo mianowania Kawalerów. W późniejszym czasie będzie dla Kawalerów wyznaczona przyzwoita pensya. (G. S. P.)

W z o c h y .
Neapol d. 9 lipca.

Wczoraj rano byliśmy świadkami osobliwszego, lecz smutnego widowiska. — Około 8mej rano, gdy upał był już uciążliwy, powstała nad morzem ku przylądkowi *Pausilippo*, trąba wodna, która, coraz bardziej się rozwijając, w końcu uformowała wielką kolumnę z morza, aż do obłoków. Podobną była do dymu z *Wezuwiuszu* powstającego, z tą różnicą, że była w większym ruchu, osobliwie u góry i dołu. Dość powolnie ciągnęła się ku miastu, stroną północno-wschodnią, przeskazywała zamku *delt' Uovo*, gdzie zerwała bandę, dalej ku portowi, którego jednak szczęściem nie dotknęła. Przy końcu *Molos*, nie daleko latarni, dotknęła łodzi i rzuciła ją na pobliskie kamizaty. Z osób, które się na łodzi znajdowały, jedna na miejscu zginęła, dwie inne zostały mocno ranione. Z tą kolumną szła ku placowi, nazywanemu *il Carmine*; po drodze niebezpiecznie potraciła galiotę Neapolitańską i Joński bryg, zerwała dach z wybudowanej na wodzie kąpieli, której deski rzuciła nadzwyczajnie wysoko w powietrze, i rozbiła się nakoniec o brzeg. Później widziano jeszcze dwie podobne trąby, idące ponad morzem.

15 lipca.

Dnia 6 b. m. przybył tu Posel z *Tunetu*, Putkownik piechoty, *Selim Aga*, z Posłem Rossyjskim przy Dworze Rzymskim Panem *Gurjew*. (Gaz. War.)

W I A D O M O Ś C I

Otrzymane przez *Extrapostę*, która wczoraj pierwszy raz do *Wlina* przysła.

Gazeta *Journal de St. Petersburg*, pod 31 lipca umieściła z *St. Petersburga* artykuł, którego dla obszerności zupełne wydrukowanie odkładamy do Nru następnego, a teraz o treści jego donosimy. Na posiedzeniu Angielskiej Izby Niższej dnia 9 lipca, znowu wszczęły się rozprawy o rzeczach Polski. P. C. *Fergusson*, po wywarciu gwałtownego powstania przeciwko rządowi Królestwa Polskiego, podawał Izbie, do uchwalenia poselstwo, upraszając w niem Króla, ażeby odmówił sankcyi dla teraźniejszego stanu *Polski*, niezgodnego z warunkami traktatu *Wiedeńskiego*. Lord *Palmerston* w odpowiedziach dowodził tylko, że wniosek ten może naruszać związki spokojne *Mocarstw* Europy. Po rozprawach wielu mowców, którzy się tłumaczyli w sposób najnieprzyjaźniejszy względem *Rossyi*, nastąpiło wotowanie, i wniosek P. *Fergusson* odrzucony został większością 177 głosów, przeciwko 95.

Paryż d. 27 lipca. Monitor dzisiejszy nie zawiera żadnego urzędowego ogłoszenia: niemożna się więc spodziewać politycznej amnestyi, zwłaszcza, gdy nowe aresztowania przedsięwzięto.

Wiele pism paryzkich utrzymuje teraz, iż roboty około fortyfikacyi paryzkich wstrzymane zostały tylko przez dni lipcowe; i że od dnia 1 sierpnia znowu rozpoczęte będą.

D. 28. Z *Portugalii* donoszą, iż przyczyną powolnego posuwania się *Xięcia Terceiry* jest organizacya kraju, którą w każdym zajętem miejscu niezwykólnie skutecznie. (Gaz. Codz. War.)

Spodziewano się dziś proklamacyi Królew-

skiej, mającej położyć koniec wszystkim obawom, względem fortyfikacyi.

D. 29. Gwardya narodowa zgromadziła się dość licznie na rewii wczorayszą. O godzinie 10tej, Król wyjechał w towarzystwie licznej świty z *Tuilleries*. Przejeżdżał przed szeregami gwardyi narodowej. W niektórych miejscach wołano: *Precz z bastylami!* co jednak zostało przytłumione nierównie powszechniejszym okrzykiem: *Niech żyje Król!*

Wiadomości z departamentów są pomyślne: otrzymano wiadomości telegraficzne, że dnia 27 powszechnie panowała spokojność. Tylko *Wandea* jest w pewnym poruszeniu, a gdyby się takowe powiększyło, to zapewne Jenerał *Solignac*, otrzyma tam dowództwo. Zapewniają, że w tym celu miał on posłuchanie u J. K. Mości i u Następcy tronu.

D. 30. Onegdaj za danym znakiem Pana *Thiers*, dał się słyszeć grzmiący odgłos mnóstwa bębnow, i w tej chwili spadła zastona z posagu *Napoleona*. Dwóch Grenadyerów dawnej gwardyi, trzymało za sznur. Jasne promienie słońca padały na odkryty posąg.

Uroczystości trzeciego dnia lipcowego, również szczęśliwie przeszły. (Gaz. War.)

Z *Chambery* donoszą, iż rozkaz z *Tunynu* poleca wstrzymanie sądzenia Jenerała *Güillet*.

Mówią znowu o zmianie ministeryum; między *tiers parti*, głoszą bardzo wiele o korespondencyi P. *Dupin* z Królem i P. *Thiers*; ostatni miał nadto wysłać swojego Sekretarza, P. *Martin*, do Pana *Dupin*, dla nakłonienia go do prędkiego powrotu. Pan *Thiers* tylko sam ma pozostać z dawnych ministrów. Marszałek *Gérard* ma być prezydentem rady. Izby mają być rozpuszczone. (Gaz. Codzien. War.)

D. 31. Donoszą z *Bordeaux*: pod dniem 24 b. m. „Wczoraj mówiono tu powszechnie, że przeszukiwano w komorze celnej paki, zawierające surduty z guzikami liliowemi. Zdaje się być niezawodną, że te mundury miały być przesłane do *Portugalii*, i użyte do uorganizowania wojska, przez Marszałka P. *Bourmont*, przeciw konstytucyonistom.“ (Gaz. War.)

Jenerał-Porucznik *Sebastiani* został mianowany Dowódcą obozu w *St. Omer*, Jenerał-Porucznik *Achard*, Dowódcą obozu w *Vittignies*, a Jenerał-Porucznik *Jamin* dowódcą obozu w *Rocroy*. Marszałek *Gérard* objął nad niemi naczelne dowództwo. (Gaz. Codzien. War.)

D. 1 sierpnia. *Infant Don Carlos* znajduje się jeszcze w *Portugalii*. Kordon zdrowia wojsk *Hiszpańskich* na granicy *Portugalskiej* jest wzmożony.

Wczoraj przybył goniec do Ministerstwa Spraw Zagranicznych, wysłany od Pana *Raynéval*, Posła naszego w *Madrycie*, do *Xięcia Braglie*. Minister udał się po otrzymaniu tych depeszów do *Tuilleries*. O godzinie 4tej udał się goniec do *Mont d'or* do Marszałka *Soult*.

Podług biegających wieści, Jenerał *Sebastiani* otrzyma Ministerstwo wojny. Mówią nawet, że zajmuje się już wyborem kilku wyższych oficerów, mających tworzyć jego gabinet prywatny. (Gaz. War.)

Hr. *Bonnet* złożył nadaną sobie posadę gubernatora w *Algierze*.

P. *Odillon Barröt*, który się znajdował przez ostatnie 3 dni lipcowe na wsi, przybył wczoraj do stolicy.

Z powodu uroczystości lipcowych, Król ułaskawił kilkunastu więźniów, lecz żaden, za polityczne wykroczenia skazany, nie otrzymał ułaskawienia. (Gaz. Codzien. War.)

W *Paryżu*, *Bordeaux*, *Strażburgu*, *Lionie*, *Nantes*, *Tulonie*, *Metz* i *Lille*, obchodzą dni lipcowych odbył się bez niespokojnych wydarzeń. — Z 250 aresztowanych w przeciągu dni lipcowych, za nieprzyzwoite okrzyki, 190 sierpnia nie było już w prefekturze policyi nad 10, innych wszystkich wypuszczono.

— Mówią, że *Xiążę Cumberland* i *Xiążę Wel-*

lington w pierwszych dniach przyszłego miesiąca do Paryża przybydź mają.

— Marszałek Soult około połowy dopiero sierpnia do Paryża spodziewany. Zdrowie jego widocznie się poprawiło. (*Al. Pr. St. Zeit.*)

Wiedeń d. 26 lipca. Podług gazety Wiedeńskiej z dnia 20 lipca, JO. Xiążę Metternich, C. K. Kanclerz Domu, Dworu i Państwa, wyjechał dnia 17 lipca z Wiednia do Königswarth w Czechach.

D. 2 sierpnia. N. Cesarz przybył dnia 27 lipca w pożądanym zdrowiu do Budweis, gdzie został z niewymowną radością przyjęty. II. CC. MM. wysiedli do rezydencji Biskupiej, a po obiedzie przyjmowali wszystkie władze.

Z Czech. Dnia 25 lipca wieczorem przybył N. Król Pruski w pożądanym zdrowiu do Cieplic. Xiążę Karol Meklemburski dniem wprzód już się tam znajdował, a Rzeczywisty Tajny Minister Stanu i spraw zagranicznych, Pan Ancillon, każdej chwili jest spodziewany.

Cieplice (w Czechach) d. 30 lipca. Nasz Cesarz przybędzie niezawodnie dnia 10 sierpnia do Pragi, gdzie zabawi dwa tygodnie i ztamtąd przedsięwzięcie wyjażdżki do kilku miast tego Królestwa, pojeździe także ztąd do Karlsbadu. W Pradze oczekują także przybycia Króla Saskiego i Współ-Regenta. Od czasu bytności Króla Pruskiego pomnożyła się znacznie liczba gości w łazienkach. Dla W. Xięcia Weymarskiego zamówiono mieszkanie. Powietrze jednak nie jest korzystne dla gości. (*Gaz. Codz. War.*)

Monachium d. 28 lipca. Onegdaj pojechał ztąd Cesarz-Rossyjski Poseł, Xiążę Gagarin, do naszego Króla do Brückenau. Według wiadomości, właśnie otrzymanych, bawił nasz Xiążę następcą tronu ciągle do dnia 21 czerwca w Smyrnie, zktąd miał za dni kilka udać się do Malty.

Zürich 24 lipca. Wczoraj nadeszła tu wiadomość, iż blisko 70 wychodcom zagranicznym, będącym w Szwajcaryi, dozwolono wrócić do Francyi. (*Gaz. Codz. War.*)

Haga d. 30 lipca. Dnia 29 odbyła się, po otrzymaniu depezy z Londynu, długa rada gabinetowa u J. K. Mości. Depesze były przywiezione przez kuryera gabinetowego Ginot. (*Gaz. War.*)

Antwerpia d. 2 sierpnia. Jeden z nayszybszych naszych domów kupieckich, otrzymał pewną wiadomość, że traktat pomiędzy pięcią Mocarstwami i Hollandyą podpisany został. (*Gaz. Codz. War.*)

Londyn d. 30 lipca. Pasza Egiptu zatrudnia kilku obcych inżynierów, między niemi Anglików! Wallace i Golloway, zdjęciem planu Egiptu i Syryi, a to w celu urządzenia gościńców i kanałów.

Hrabia Grey przyjmował przeszłej soboty deputacyą kupiecką, która przedstawiała rządowi konieczność zniesienia obecnych ograniczeń handlu Anglii z Indyami i Brazylią.

W sobotę cała rodzina zachorowała tu na cholere, a obawa zarażenia się, wstrzymywała każdego, pośpieszyć jéy na pomoc, aż urzędnik Magistratu, P. Ballatyne, o tém uwiadomiony, udał się do niéy; został żoną i jedno dziecko już umarłe, leżące w sieni, a męża konającego. Kazał zaraz zawieźć ich do szpitala, gdzie i ten ostatni wkrótce umarł. (*Gaz. War.*)

Przez Kapitana King nadeszła tu wiadomość, potrzebująca jednak potwierdzenia, że Lishona wziętą została. (*Gaz. Codz. War.*)

D. 31. Na wczorayszém posiedzeniu Izby Wyższej, odczytano trzeci raz bil reformy kościelney, za głosowaniem 135 głosów, przeciw 81, a zatém większością 54 głosów.

Słychać, że Ministrowie zamysłają proponować związek za pomocą okrętów parowych z

Indyami Wschodniemi, i że zawarto stosowną umowę z Baszą Egiptu względem związku z Bombay przez Suez.

Dnia 25 zrana o godzinie 5tey; armia Miguelistowska, natarła, pod dowództwem Marszałka Bourmont, z największą natarczywością na fortyfikacye przed Porto. Pierwszy atak nastąpił w okolicy domu letniego w Vanzeller, w zamiarze otwarczenia drogi do Lordello; około 6tey uderzono także na linie wschodniey strony miasta. Natarcie i obrona były popierane z świetną walecznością. Po bombardowaniu, które trwało do godziny 12tey, cofnęli oblegający ciężką artylleryą, i utrzymywali tylko ogień karabinowy; jednak Bourmont w końcu musiał z wielką stratą (jak mówią 1500 ludzi) odstąpić. (*Gaz. War.*)

Lucyan Bonaparte był z odwiedzinami u Hrabiego Grey.

Hrabia Bristol przeszedł do kościoła katolickiego: podług gazety Galway-Press, byłto jeden z nayszybszych nieprzyjaciół religii katolickiey. (*Pr. St. Zeit.*)

Madryt d. 18 lipca. Codziennie odbywa się tu rada Ministrów. Wczoraysza trwała nadzwyczaj długo, i tyczyła się obecnych stosunków Portugalii, a Minister wojny otrzymał rozkaz niewykonywania pochodu woysk do granic.

D. 19. Listy prywatne z Portugalii, donoszą, zgodnie z listami z Kadyxu, że główna kwartera konstytucyonistów znajduje się już w S. Ubes. Margrabia Las-Amarillas ma nalegać o wzmożenie woyska; w przeciwnym razie nie może ręczyć za skutek.

Don Carlos odesłał tu na powrót całą świtę. Wczoraysza *Gaceta de Madrid* zawiera wiadomości prywatne z Lisbony z d. 12go, podług których wybuchło w Beja powstanie za sprawę Donny Maryi, jednak zostało przez licznych stronników rządu istniejącego, przytłumione. Xiążę Terceira, miał główną kwatery w Loulé, a Hr. Moletlos w Mazacena.

D. 22. Times zawiera list prywatny z Madrytu pod 22 Lipca, w którym czytamy: że bynajmniej nie nie słychać o powstaniu ludności Portugalskiej na rzecz Donny Maryi, i że rząd Hiszpański, miał uznać za potrzebne, powtórne rozważenie stosownego wdania się ze swey strony do sprawy Portugalskiej.

Królowa ma nadzieję, iż nakłoni swego małżonka, w dniu 24 do zezwolenia na powrót wygnanym, przez wpływ Pana Zea, Grandom Hiszpańskim. (*Gaz. War.*)

Lisbona d. 13 lipca. Nie otrzymaliśmy tą razą listów z Beja: sądzą powszechnie, że Xiążę Terceiry, osadził to miasto. Wczoraj rozeszła się wieść, że Marszałek Bourmont wylądował przy Figueiras.

D. 17. Dwie korwety Don Miguela, które należały do bitwy morskiej, powróciły szczęśliwie do naszego portu.

Fregata eskadry powstańców, pokazała się dla blokowania portu naszej stolicy; co jednak nie uczyniło żadnego wrażenia.

Onegdaj przybył tu goniec z Beja, donoszący, że to miejsce, nie jest jeszcze w ręku Konstytucyonistów.

Rozgłaszają tu, że Hrabia Villaflor, zamiast posuwania się na przód, cofnął się do Loulé.

Właśnie dowiadujemy się, że armia z nadzwyczajną radością przyjęła Pana Bourmont, jako swego wodza.

D. 18. W prowincyach, wyjąwszy Algarwią, panuje największa spokojność. Vice-Hrabia Moletlos stoi w Beja. W Algarwii utworzyli się Geryllasy za sprawą Don Miguela, pod nazwiskiem korpusu ordynansowego. (*Gaz. War.*)

Observacye meteorologi- czne.	Czas Obserwacyi.	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Réau.	Wiatr.	Stan powietrza.
	d. 4 o 3 wieczor.	27 cal. 6,7 lin.	+ 14½ stopni.	Półudłowy.	Deszcz.
	d. 5 — — —	27 — 4,1 —	+ 10 — —	Póln.-zach.	Deszcz.
	d. 6 — — —	27 — 4,3 —	+ 12 — —	Póln.-zach.	Deszcz.
	d. 7 o godz. 4½ rano.	27 — 4,9 —	+ 8½ — —	Póln.-zach.	Chmury.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

1. Минская Ликвидационная Комиссия въ губернскомъ городѣ Минскѣ учрежденная, на основаніи правилъ Высочайше утвержденныхъ 28 Іюня 1832 года, открывъ свое засѣданіе 12 Генваря 1833 года — объявляетъ всѣмъ мѣстамъ и жителямъ Россіи, Царства Польскаго и всѣмъ лицамъ, сосоящимъ за границею, до кого что принадлежишь, чрезъ нынѣшніе призываніе въ публичныхъ вѣдомостяхъ:

1-е.

По приговорамъ Минской Губернской Слѣдственной Комиссіи, послѣдовавшимъ по 31 Декабря 1832 года, подвержены дѣйствительному секвестру и конфискаціи движимыя и недвижимыя имуществва, капиталы, и вообще принадлежнось иже написанныхъ участвовавшихъ въ минувшемъ польскомъ мятеже лицъ, и именно:

1. Баршомевича Едварда помѣщика Дисенскаго Уѣзда.
2. Бондзкѣвича Онуфрія Шляхтича.
3. Боровскаго Казимира Юнкера Динабургской Юнкерской Школы.
4. Броздовскаго.
5. Броуна Іосифа Шляхтича.
6. Брохотскаго Валентина опшавнаго изъ бывшихъ польскихъ войскъ Полковника.
7. Войшкѣвича Сымона Викарнаго Ксендза Радомской Римско-Католич. Церкви.
8. Володковича Александра Викеніева сына опшавнаго Лейбъ-Гвардіи изъ Подольскаго Кирасирскаго Полка Корнета.
9. Волосовскаго Іосифа Помѣщика Дисенскаго Уѣзда.
10. Волынскаго Нарциса Геромана Глубокскаго Кармалишанскаго Монастыря.
11. Вонсовичевой Графини Анны Дунинъ Помѣщицы Игуменскаго Уѣзда.
12. Вонсовича Графа Дунина опшавнаго изъ Генеральнаго Штаба бывшихъ польскихъ войскъ Полковника.
13. Галинскаго Франца писца Вилейскаго уѣзднаго Казначейсва.
14. Голуба Григорія опшавнаго Унтеръ-Офицера Помѣщика Вилейскаго уѣзда.
15. Графа Наполеона Помѣщика Вилейскаго уѣзда.
16. Гурскаго Ивока Глубокскаго Кармалишанскаго Монастыря.
17. Есмана Гиларія помѣщика Дисенскаго уѣзда.
18. Заверскаго опшавнаго изъ Лейбъ-Гвардіи Офицера Гродненскаго Гусарскаго Полка.
19. Загорскаго Павла Студента Вилейскаго Университета.
20. Зброжка Александра Юнкера Динабургской Юнкерской Школы.
21. Каминскаго (сыновей Помѣщика Людвика Каминскаго.
22. Каминскаго (Юліяна Каминскаго.

OGŁOSZENIE.

1. Likwidacyyna Kommissya w Guberniemi Mieście Mińsku ustanowiona, na mocy prawideł N a y w y ż e y potwierdzonych 28 Czerwea 1832 roku, odkrywszy swoje posiedzenie 12 Stycznia 1833 roku, uwiadamia wszystkie miestasca i mieszkańców Rosyi, Królestwa Polskiego i wszystkie osoby będące za granicą, do kogo co należy ninieyszem ogłoszeniem w publicznych pismach:

1.

Według wyroków Mińskiej Gubernskiej Sledzeczy Kommissyi, zapadłych po dzień 31 Grudnia 1832 roku, podległy istotnemu Sekwestrowi i Konfiskacyi ruchome i nieruchome Majątki, pieniężne summy, i w ogólności wszelka własność niżej wyrażonych osób, którzy przyymowali uczestnictwo w hytém Polskiem zamieszaniu, a mianowicie:

1. Bartoszewicza Edwarda, Obywatela powiatu Dziśnieńskiego.
2. Bądzkiewicza Onufrego, szlachcica.
3. Borowskiego Kазимierza, Podchorążego Dinaburskiej szkoły Podchorążych.
4. Brozdowskiego.
5. Bröuna Józefa, szlachcica.
6. Brochotkiego Walentego, odstawnego Pułkownika byłych polskich woysk.
7. Woytkiewicza Symona, Xiędza Wikarego, Rzymsko-Katolickiego Kościoła Radoszkowskiego.
8. Wołodkowicza Alexandra, syna Wincentego, odstawnego Chorążego Leyb Gwardyi Pułku Kirassierow.
9. Wołosowskiego Józefa, Obywatela powiatu Dziśnieńskiego.
10. Wołyńskiego Narcyza, Xiędza Kłasztora Karmelitów Głębockich.
11. Wonsowiczowej Hrabini, Anny Dunin, Obywatelki Powiatu Ihumieńskiego.
12. Wonsowicza Hrabiego Dunina, odstawnego Pułkownika Głównego Sztabu byłych polskich woysk.
13. Galińskiego Franciszka, Kancelarzysty Wileyskiego powiatowego Kазначейstwa.
14. Holuba Grzegorza, odstawnego Podoficera, Obywatela Powiatu Wileyskiego.
15. Grafa Napoleona, Obywatela Powiatu Wileyskiego.
16. Gurskiego Inoka, z Kłasztora Karmelitów Głębockich.
17. Jesmana Hilarego, Obywatela Powiatu Dziśnieńskiego.
18. Zawierskiego, odstawnego Oficera Leyb-Gwardyi Grodzieskiego Pułku Huzarow.
19. Zahorskiego Pawła, Studenta Uniwersytetu Wileńskiego.
20. Zbrozka Alexandra, Podchorążego Dinaburskiej szkoły Podchorążych.
21. Kamińskiego (Synow Obyw. Ludwika Kamińskiego.
22. Kamińskiego (Juliana Kamińskiego.

BEKANNTMACHUNG.

1. Nachdem die zur Untersuchung in Minsk errichtete Liquidations-Commission am 28ten Junius 1832 Kraft der Allerhöchst bestätigten Vorschriften, ihre Sitzungen am 12ten Januarius 1833 eröffnet hatte; so wird hiermit allen Städten und Einwohnern Russlands, Königreichs Pohlen, und allen im Auslande sich befindlichen, durch den Druck in den öffentlichen Zeitungen, bekannt gemacht:

I.

Dem Ausspruche der im Minskischen Gouvernement errichtete Untersuchungs-Commission vom 31tem December 1832 zufolge, sind alle beweglichen und unbeweglichen Güter, Capitalien, wie auch alle übrigen Besitzungen unternamentlich angezeigter und am gewesenen polnischen Aufstuhre theilgenommener Personen, dem wirklichen Beschlag und Confiscation unterworfen.

1. Bartoschewicz Eduard, Gutsbesitzer im Düsenischen Kreise.
2. Bondzkewicz Onufry, Edelmann.
3. Borowsky Kasimir, Junker aus der Dinaburgischen Junkerschule.
4. Brosdowsky.
5. Braun Joseph, Edelmann.
6. Brochotzky Walentin, verabschiedeter Oberster aus den gewesenen polnischen Armeen.
7. Woytkewicz Simeon, Gehülfe des Priesters von der Rodoschkowskischen Römisch-Katolischen Kirche.
8. Wolodkowicz Alexander, Winajentsens Sohn verabschiedeten Korneten aus der Leibgarde Podolischen Kürassier Regimente.
9. Wolosowsky Joseph, Gutsbesitzer im Düsenischen Kreise.
10. Wolynsky Narcis, Mönch aus dem Glibockskischen Karmelitener Kloster.
11. Wonszewicz, Gräfin Anna von Dunin Gutsbesitzerin im Ihumenschen Kreise.
12. Wonszewicz, Graf von Dunin, verabschiedeter Oberster aus dem Generalstabe der gewesenen polnischen Armeen.
13. Galinsky Franz, Kancelist aus der Wileyskischen Kreis-Schatzkammer Kanzelen.
14. Holubo Georg, verabschiedeter Unteroffizier, Gutsbesitzer im Wileyskischen Kreise.
15. Graf Napoleon, Gutsbesitzer im Wileyskischen Kreise.
16. Hursky, Mönch aus dem Glibockskischen Karmelitener Kloster.
17. Esmanu Hylarius, Gutsbesitzer im Düsenischen Kreise.
18. Sawersky, verabschiedeter Offizier aus der Leibgarde Grodzieskischen Husaren Regimente.
19. Sahorsky Paul, Student aus der Wilnauschen Universität.
20. Sbrosczek Alexander, Junker aus der Dinaburgischen Junkerschule.
21. Kaminsky Joseph (Gutsbesitzers Ludwigs Sohn.
22. Kaminsky Julius (Juliana).

- 23. Карповича 1.
- 24. Карповича 2.
- 25. Кліоша Ивана Юнкера Динабургской Юнкерской Школы.
- 26. Кліоша Игнашія (Помѣщикъ)
- 27. Кліоша Леопольда (Помѣщикъ)
- 28. Кліоша Михаила (Помѣщикъ)
- 29. Кліоша Николая (Помѣщикъ)
- 30. Кліоша Рудольфа Юнкера Динабургской Юнкер. Школы.
- 31. Конпримовича или Лавриновича Юнкера Динабургской Юнкерской Школы.
- 32. Коперницкаго Нарциза Францова сына служившаго Кареншомъ въ Курляндскомъ Драгунскомъ Полку.
- 33. Корсака Ивана (Помѣщикъ)
- 34. Корсака Іоахима (Помѣщикъ)
- 35. Корсака Казимира (Юнкер. Динабургской Школы.)
- 36. Косцялковскаго Ивана (Юнкер. Динабургской Школы.)
- 37. Кѣневича Феликса Помѣщика Мозырскаго Уѣзда.
- 38. Лабунскаго Аншова Юнкера Динабургской Школы.
- 39. Легенза Шляхшича служившаго у помѣщика Речицкаго Уѣзда Іосифа Крушевскаго.
- 40. Ледиковича.
- 41. Линевича Константина.
- 42. Лопацинскаго Александра Дворянина Дисенскаго уѣзда.
- 43. Лопацинскаго Іосифа (Сыновей Іосифа Лопацинскаго Помѣщика Дисенскаго уѣзда.)
- 44. Лопацинскаго Казимира (Сыновей Іосифа Лопацинскаго Помѣщика Дисенскаго уѣзда.)
- 45. Любанскаго Виктора опшавнаго изъ бывшихъ польскихъ войскъ Капишана.
- 46. Мигановича Станислава Аншоніева сына дворянина Дисенскаго уѣзда.
- 47. Мирскаго Фердинанда сына Помѣщика Дисенскаго уѣзда.
- 48. Мацюшѣ Іосифа писаря Вилейскаго Земскаго Суда.
- 49. Обуховича Людвика Юнкера Динабургской Школы.
- 50. Пешракѣвича Адама Академика.
- 51. Пляшера Люціана
- 52. Пляшера Фердинанда
- 53. Пошовскаго Александра
- 54. Пржесецкаго Аншона
- 55. Прушинскаго Прота Станислава сына бывшихъ войскъ польскихъ Поручика, Помѣщика Минскаго уѣзда.
- 56. Пусловскаго Тышуса Войцѣхова сына Опшавнаго Гусарскаго Корнѣша.
- 57. Радзисшевскаго Станислава опшавнаго изъ бывшихъ польскихъ войскъ Полковника, Помѣщика Вилейскаго уѣзда.
- 58. Радкѣвича Адама.
- 59. Радкѣвича Феликса. Юнкера Динабургской Школы.
- 60. Ремкѣвича Михаила изъ Буцлава.

- 23. Karpowicza 1.
- 24. Karpowicza 2.
- 25. Klota Jana, Podchorążego Dinaburskiej Szkoły Podchorążych.
- 26. Kłota Ignacego (Obywateli)
- 27. Kłota Leopolda (Dziśnieńskiego Powiatu.)
- 28. Kłota Michała (Dziśnieńskiego Powiatu.)
- 29. Kłota Nikołaja (Dziśnieńskiego Powiatu.)
- 30. Kłota Rudolfa, Podchorążego Dinaburskiej Szkoły Podchorążych.
- 31. Kontrymowicza czyli Ławrinowicza, Podchorążego Dinaburskiej Szkoły Podchorążych.
- 32. Kopernickiego Narcyza, syna Franciszka który służył Chorążym w Kurlandzkim Pułku Dragonów.
- 33. Korsaka Jana. (Białoruskich Obywateli.)
- 34. Korsaka Joachima (Białoruskich Obywateli.)
- 35. Korsaka Kazimierza. (Podchorążych Dinaburskiej Szkoły.)
- 36. Kościakowskiego Jana. (Podchorążych Dinaburskiej Szkoły.)
- 37. Kieniewiczza Felixa, Obywatela Powiatu Mozyrskiego.
- 38. Łabuńskiego Antoniego, Podchorążego Dinaburskiej Szkoły
- 39. Legienza Szlachcica, który służył u Obywatela Powiatu Rzeczyckiego Józefa Kruszewskiego.
- 40. Ledykowicza.
- 41. Liniewiczza Konstantego.
- 42. Łopacińskiego Alexandra, Szlachcica Powiatu Dziśnieńskiego.
- 43. Łopacińskiego (synow Józefa Łopacińskiego)
- 44. Łopacińskiego (Obyw. Powiatu Dziśnieńskiego.)
- 45. Lubańskiego Wiktora, odstawnego Kapitana byłych polskich woysk.
- 46. Mihanowicza Stanisława, syna Antoniego, Obywatela Powiatu Dziśnieńskiego.
- 47. Mirskiego Ferdynanda, syna Obywatela Dziśnieńskiego Powiatu.
- 48. Maciuty Józefa, Pisarza Wileyskiego Ziemskiego Sądu.
- 49. Obuchowicza Ludwika, Podchorążego Dinaburskiej Szkoły
- 50. Pietrakiewiczza Adama Akademika.
- 51. Platera Lucyana.
- 52. Platera Ferdynanda.
- 53. Potowskiego Alexandra. (Podchorążych Dinaburskiej Szkoły.)
- 54. Przysieckiego Antoniego.
- 55. Pruszyńskiego Prota, syna Stanisława Porucznika byłych Polskich woysk, Obywatela Powiatu Mińskiego.
- 56. Pusłowskiego Tytusa, syna Woyciecha, odstawnego Korнета Huzarow.
- 57. Radziszewskiego Stanisława, odstawnego Pułkownika byłych woysk polskich, Obywatela Powiatu Wileyskiego.
- 58. Radkiewiczza Adama.
- 59. Radkiewiczza Felixa, Podchorążego Dinaburskiej Szkoły
- 60. Remkiewiczza Michała z Bucławia.

- 23. Karpowicz 1.
- 24. Karpowicz 2.
- 25. Klot Johann, Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.
- 26. Klot Ignaz (Gutsbesitzer im Düsenschen Kreise.)
- 27. Klot Leopold (Gutsbesitzer im Düsenschen Kreise.)
- 28. Klot Michael (Gutsbesitzer im Düsenschen Kreise.)
- 29. Klot Nicolaus (Gutsbesitzer im Düsenschen Kreise.)
- 30. Klot Rudolph Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.
- 31. Kontrimowicz, oder Lawrinowicz, Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.
- 32. Kopernitzky Narcis, Franzens Sohn gewesenem Kornetten im Kurlandischen Dragoner Regimente.
- 33. Korsak Johann (Gutsbesitzer in Weisrusland.)
- 34. Korsak Joachim (Gutsbesitzer in Weisrusland.)
- 35. Korsak Kasimir (Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.)
- 36. Kostzalkowsky Johann. (Junkerschule.)
- 37. Kenewicz Felix, Gutsbesitzer im Mosürtischen Kreise.
- 38. Labunsky Antonius, Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.
- 39. Legens, Edelmann, befand sich im Dienste des Mettschitzkischen Gutsbesitzers Joseph von Kruschewsky.
- 40. Ledikowicz.
- 41. Linewicz Constantin.
- 42. Lopatzinsky Alexander, Edelmann aus dem Düsenschen Kreise.
- 43. Lopatzinsky (Josephs Söhne Edelmanns des Düsenschen Kreises.)
- 44. Lopatzinsky Kasimir. (Josephs Söhne Edelmanns des Düsenschen Kreises.)
- 45. Lubansky Wiktor, verabschiedeter Kapitain aus pohlisch gewesenem militärischen Diensten.
- 46. Mihanowicz Stanislaus, Antonius Sohn Edelmann im Düsenschen Kreise.
- 47. Mirski Ferdinand, Gutsbesitzers Sohn im Düsenschen Kreise.
- 48. Mitziot Joseph, Schreiber aus dem Wileyskischen Kreisgerichte.
- 49. Obuchowicz Ludwig, Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule
- 50. Pitrakewicz Adam, Akademikus.
- 51. Plater Lutzian
- 52. Plater Ferdinand (Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.)
- 53. Potowsky Alexander (Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.)
- 54. Prschesetzky Antonius
- 55. Pruschinsky Protus, Stanislaw Sohn des gewesenem im pohlischen militärischen Diensten Lieutenants, Gutsbesitzer im Minstischen Kreise.
- 56. Pusłowsky Tytus, Alberts Sohn, verabschiedeten Husaren Offiziers.
- 57. Radzischewsky Stanislaus, verabschiedeter aus den gewesenem pohlischen militärischen Diensten, Oberster, Gutsbesitzer im Wileyskischen Kreise.
- 58. Radkewicz Adam.
- 59. Radkewicz Felix, Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.
- 60. Remkewicz Michael, aus Butzlaff.

Юнкероу Динабургской Школы.

61. Росинскаго Карола Канцеляриста.	61. Rosińskiego Karola, Kancelarzysty.	61. Rosinsky Karl, Canzelist.
62. Рупковского Инока Глубокскаго Кармалишанскаго Монашера.	62. Rudkowskiego Inoka, z Klasztoru Karmelitów Głębockich.	62. Rutkowsky Inok, Mönch aus dem Glibockischen Karmälitanen Kloster.
63. Рыпинскаго Александра Юнкера Динабургской Юнкерской Школы.	63. Rypińskiego Alexandra, Podchorążego Dinaburskiej Szkoły.	63. Ripinsky Alexander, Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.
64. Радзивила Михайлы Михайлова сына Князя, Помещика Минской Губернии.	64. Radziwiłła Michała, syna Michała, Xiążęcia, Obywatela Mińskiej Gubernii.	64. Radziwill Michael, Sohn des Fürstens Michaels von Radziwill, Gutsbesitzer in der Minstischen Statthaltschaft.
65. Сакевича Фадья учителя родомъ изъ Пешрикова.	65. Sakiewicza Tadeusza, Nauczyciela, rodem z Petrykowa.	65. Sakewicz Tatheus, Lehrer aus Petrokow.
66. Свѣжинскаго Петра Помещика Слуцкаго уѣзда.	66. Swiężyńskiego Piotra, Obywatela Powiatu Stuckiego.	66. Sweschinsky Peter, Gutsbesitzer im Slutzischen Kreise.
67. Смигельскаго Андрея, помещика и Мѣжеваго Судьи Вилейскаго уѣзда.	67. Smigielskiego Andrzeja, Obywatela i Granicznego Sędziego Powiatu Wileyskiego.	67. Smigelsky Andreas, Gutsbesitzer und Kreisrichter im Wileysischen Kreise.
68. Сологуба Машвѣя Юнкера Динабургской Школы.	68. Solohuba Matusza Podchorążego Dinaburskiej Szkoły.	68. Solohub Matheus, Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.
69. Станскаго Константина Дворянина Вилейскаго уѣзда.	69. Stańskiego Konstantyna, Szlachcica Powiatu Wileyskiego.	69. Stansky Constantin, Edelmann aus dem Wileysischen Kreise.
70. Спружецкаго Викенсія Антонова сына Кандидаша Виленскаго Университета по Эпико - Полиическому Факультету Дворянина Минскаго уѣзда.	70. Strzeckiego Wincentego, syna Antoniego, Kandydata Wileńskiego Uniwersytetu z oddziału Nauk Etyko Politycznego Szlachcica Powiatu Mińskiego.	70. Strschetzky Wincentius, Antonius Sohn des Kandidaten der Wilnauschen Universität, Politischen Gesetz-Facultät, Edelmann aus dem Minstischen Kreise.
71. Спроковскаго Агашона, Дворянина Вилейскаго уѣзда.	71. Strokowskiego Agatona, Szlachcica Powiatu Wileyskiego.	71. Strogowsky Agaton, Edelmann aus dem Wileysischen Kreise.
72. Спрушинскаго Юсифа Юнкера Динабургской Юнкерской Школы.	72. Strutyńskiego Józefa, Podchorążego Dinaburskiej Szkoły.	72. Strutinsky Joseph, Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.
73. Терлецкаго Ивана.	73. Terleckiego Jana.	73. Terletzky Johann.
74. Треберта Карла Казимирова сына Дворянина Вилейскаго уѣзда.	74. Treberta Karola, syna Kazimierza, Szlachcica Powiatu Wileyskiego.	74. Trebert Carl, Kasemtr's Sohn Edelmann aus dem Wileysischen Kreise.
75. Тржецяка Александра Гимназиста изъ Борунъ.	75. Trzeciaka Alexandra, Gimnazysty z Borun.	75. Tretzack Alexander, Gymnast aus Borun.
76. Филиповича Бенедикта Студента Виленскаго Университета.	76. Filipowicza Benedykta Studenta Wilenskiego Uniwersytetu.	76. Filipowicz Benedictus, Student aus der Wilnauschen Universität.
77. Ходзко Михайла плеца	77. Chodźko Michała, Kancelarzysty.	77. Chodzko Michael, Schreiber Johanna Sohn.
78. Ходзко Феликса	78. Chodźko Felixa, Wileyskiego Granicznego Sędziego.	78. Chodzko Felix, Sohn Johanna, Wileysischen Kreisrichters.
79. Хомскаго Адольфа	79. Chomskiego Adolfa.	79. Chomsky Adolph
80. Хомскаго Августа	80. Chomskiego Augusta.	80. Chomsky August
81. Цыбульскаго Юсифа Дворянина Дисенскаго уѣзда.	81. Cybulskiego Józefa, Szlachcica Powiatu Dziśnieńskiego.	81. Zibulsky Joseph, Edelmann aus dem Düsnischen Kreise.
82. Шульца Юсифа Юнкера Динабургской Школы.	82. Szulca Józefa, Podchorążego Dinaburskiej Szkoły.	82. Schultz Joseph, Junker aus der Dünaburgischen Junkerschule.
83. Щербинскаго Антонія сына Греко-Унйяскаго Священника.	83. Szczerbińskiego Antoniego syna Xigdza Greko-Unitskiego	83. Schtscherbinsky Antonius, Sohn eines Griechisch-Unterrichtens Pfaffen.

2-е.

Займодавцы лицамъ означеннымъ въ первомъ пунктѣ, объявляющаеся неожидан испеченія сроковъ ихъ пренезимъ, предельшишь оныя въ Минскую Губернскую Ликвѣдаціонную Коммисію, состоящую въ Россіи и въ Царствѣ Польскомъ не далѣе 6 мѣсяцовъ, а находящіяся въ чужихъ краяхъ не далѣе двѣнадцати мѣсяцовъ, щипал ошъ припечатанія первой публикаціи сего объявленія, въ кошорой либо изъ газетъ Санктпешербургскихъ, Московскихъ, Варшавскихъ или въ Лишовскомъ Курьерѣ.

3-е.

Частныя лица, Церкви, Монашери, учебныя, благопворишельныя, и прочія завѣднія и учрежденія, а равно и Приказы Общественнаго Призрѣнія, благоволяшь объявши о пламежахъ, слѣдующихъ имъ съ кон-

2.

Wierzyciele wzmiankowanych w 1 punkcie osób obowiązują się, aby nie czekają upłynienia terminów dla zaspokojenia ich pretensyj, i szli z takowami do Mińskiej Gubernskiej Likwidacyoney Kommissji: znajdujący się w Rosyji i Królestwie Polskiem naydaley w sześć miesięcy, a przebywający w cudzych Krajach, naydaley w dwaście miesięcy, od dnia pierwszego wydrukowania niniejszego ogłoszenia w którejkolwiek z Gazet: Sankt-Petersburskich, Moskiewskich, Warszawskich, albo w Kuryerze Litewskim.

3.

Prywatne osoby, Kościoły, Klasztory, zakłady naukowe, dobroczynne, i inne, a także Izby Powszechney Opieki, raczą nadsłać uwiadomienia, o wypłatach należnych im z dóbr konfiskowanych, w przeciagu tegoż szescio-

2.

Alle Gläubiger der im ersten Punkte erwähnten Personen, sind verpflichtet, sich mit ihre Forderungen, ohne den Ablauf, der bey ihren Forderungen festgesetzte Zahlungsstermine, abzuwarten, sich unverzüglich bey dieser Liquidations Commission zu melden; diejenigen aber, welche sich in Rußland oder im Königreiche Pohlen befinden, innerhalb sechs Monaten, und die im Auslande sich befindlichen, innerhalb zwölf Monaten, von dem Tage angerechnet, wo diese Publication durch den Druck, in einer von den St. Peterburger, Moskauer oder Warschauer Zeitungen oder im Lithauschen Kurire, bekannt gemacht wird.

3.

Sowohl Privatpersonen, als auch Kirchen, Klöster, Schul-Wohltätigkeits und andern Anstalten, so wie auch die Kammern der allgemeinen Fürsorge, werden diese Commission, von den Zahlungen welche sie von den confiscierten Gütern zu fordern haben, vor Ablauf

указанных имён, не пропу-
стят шести месячного срока.

4-е.

Должники бывшего владель-
ца, коихъ обязательствъ на-
ступили сроки, обязываются
выплатить съ плательщикомъ долговой
суммы, а прочія о состоящихъ
на нихъ прензяхъ, обязыва-
ются дать знать Ликвидацион-
ной Коммисіи въ означенный
шести месячный срокъ.

5-е.

Всѣ имѣющіе въ рукахъ сво-
ихъ движимое имущество, ка-
питалы или какія либо доку-
менты, принадлежащія лицамъ
въ первомъ пунктѣ означен-
нымъ, такъ же принадлежащія
имъ билеты и облигаціи креди-
тныхъ установлений, обязыва-
ются представить въ сію Ком-
мисію въ шести месячный срокъ
и дать ей знать о всѣхъ состо-
ящихъ на ихъ имѣніяхъ пра-
вахъ пользованія бывшего вла-
дальца.

6-е.

Губернскія Конфискаціонныя
Коммисіи, Казенныя Палаты, и
прочія присудившій мѣста
и Начальства, благоволяя въ
пошлю же шести месячный срокъ
увѣдомить сію Коммисію, о
всѣхъ извѣстныхъ имъ долгахъ
бывшихъ владельцевъ конфиско-
ванныхъ имѣній, плательщикахъ и
взысканіяхъ съ нихъ слѣдую-
щихъ, долговыхъ ихъ прензи-
яхъ на разныхъ частныхъ ли-
цахъ и мѣстахъ, о движимомъ
и недвижимомъ ихъ имуществѣ,
о принадлежащихъ имъ биле-
тахъ и облигаціяхъ кредитныхъ
установлений, и о ихъ правахъ
пользованія на имѣніи казенныя
и частныя.

7-е.

Судебныя мѣста обязываются
немедленно увѣдомить сію
Коммисію о производящихся въ
онихъ дѣлахъ по долговымъ прен-
зямъ на бывшихъ владель-
цовъ, а равно по предъявлен-
нымъ отъ нихъ на частныя ли-
ца и мѣста прензямъ съ изъ-
ясненіемъ до какой суммы и въ
другія могутъ простираются и
на какихъ имянно актахъ осно-
вываются.

8-е.

Не исполнившія обязанности
изъясненныхъ въ семь объявле-
ній, подвергаются всѣмъ тѣмъ
послѣдствіямъ и ответствен-
ности, какія вообще законами
постановлены, за непредъявле-
ніе въ опредѣленный публика-
ціею срокъ долговыхъ прензи-
зій, на несостоятельныхъ лицъ
не торговаго званія, а равно за
сокрытіе слѣдующихъ имъ пла-
тежей имущества, капиталовъ
и документовъ.

и 9-е.

Всѣ долговые прензій, по
коимъ производятся разсмотрѣ-
ніе и взысканіе въ Судебныхъ
или Полицейскихъ мѣстахъ,
должны въ нихъ же и получить,
не въ очередь законное оконча-
ніе, о коемъ мѣста сія непри-
водя приговоромъ своимъ въ ис-
полненіе, обязаны въ свое вре-
мя сообщить сей Коммисіи по
принадлежности.

miesięcznego terminu.

4.

Dłużnicy byłego Właściciela,
których obligom nastąpiły termi-
ny, mają stawić się z wypłatą na-
leżnej summy; inni zaś mają u-
wiadomić Likwidacyjną Kom-
missyą w oznaczonym sześciu-
miesięcznym terminie.

5.

Wszyscy mający w ręku swo-
im ruchomy Majątek, pieniężne
summy lub jakiekolwiek doku-
menta, należne osobom w i pun-
ktcie oznaczonym, również służące
im Bilety i Obligacye zakładów
kredytowych, obowiązują się
przedstawić one do niniejszej
Kommissyi w sześć miesięcy-
miesięcznym terminie i uwiadomić Kom-
missyą o wszystkich prawach wła-
dania majątkiem, byłego właściciela.

6.

Gubernskie Konfiskacyjne
Kommissye, Skarbowe Izby, i inne
Urzędy i Sądownictwa, raczą w
tymże sześciu miesięcznym termi-
nie uwiadomić tę Kommissyą o
wszystkich wiadomych im dłu-
gach byłych właścicieli Konfi-
skacyjnych majątków, o nale-
żnych z nich wypłatach i uzyska-
niach, o kredytowych ich preten-
sjach, od różnych prywatnych o-
sob i zakładów, o ruchomym i nie
ruchomym ich majątku, o służą-
cych im biletach, obligacyach,
zakładów kredytowych i o prawie
władania ich dobrami Skarbowe-
mi i prywatnemi.

7.

Miejsca Sądowe obowiązują
się uwiadomić niezwłocznie ni-
niejszą Kommissyą, o toczących się
w nich sprawach, o długach by-
łych Właścicieli, tudzież o za-
niesionych przez nich preten-
sjach do prywatnych osób, z wy-
kazaniem, do jakiej summy jedne
i drugie dochodzić mają, i na ja-
kich mianowicie aktach są oparte.

8.

Ci, którzy nie wypełnią po-
winności wyłożonych w tém ogło-
szeniu, podlegają wszystkim tym
następstwom i odpowiedzialności,
jakie w ogólności prawami są u-
stanowione, za nieokazanie w na-
znaczonym przez ogłoszenie ter-
minie pretenzji kredytowych do
osób nie wypłataych stanu nie
kapieckiego: a także za utajenie
należnych im wypłat majątku, ka-
pitałów i dokumentów.

9.

Wszystkie pretenzje kredy-
towe, o których się czyni rozpa-
trzenie i uzyskanie w Sądowych
albo Policyjskich miejscach, ma-
ją otrzymać w onych, mimo kolei
prawne ukończenie, o jakowém
miejscu te, nieprzywodząc wyro-
ków swoich do spełnienia, obow-
iązane są tegoż czasu uwiada-
miać niniejszą Kommissyą jak na-
leży.

von sechs Monaten, in Kenntniß setzen.

4.

Alle Debitoren der gewesenen Bes-
itzer, deren Termine zu den Zahlungen
bereits eingetreten sein sollten, sollen
sich bey dieser Commission mit Einbrin-
gung der schuldigen Summen melden;
die übrigen aber sind verpflichtet vor
Ablauf von sechs Monaten die Com-
mission von den an sie bestehenden For-
derungen zu benachrichtigen.

5.

Alle diejenigen die sich im Besitze
von beweglichen Vermögen, Capitalien
oder schriftlichen Documente befinden,
welche im ersten Punkte angezeigten
Personen angehören, so wie auch ihnen
gehörige Bilete, Scheinen der Credit-
anstalten, sollen dergleichen innerhalb
sechs Monaten dieser Commission zu-
stellen, mit welchem Rechte die ge-
wesenen Besitzer sich im Besitze des ihm
gehörigen Vermögens befanden, an-
geben.

6.

Die Confiscations-Commissionen
anderer Gouvernements, so wie auch
die Kameralhöfe und die übrigen Be-
hörden, so wie auch Befehlshaber, wer-
den ersucht innerhalb sechs Monaten,
die Commission zu benachrichtigen von
allen ihnen bekannt gewordenen Schul-
den gewesener Eigenthümer confiszir-
ter Güter, von den Zahlungen, wel-
che von ihnen eingetrieben werden soll-
ten, so wie auch von ihren Forderungen
an Privatpersonen und Anstalten, von
ihren beweglichen und unbeweglichen
Vermögen von den ihnen gehörigen
Biletten, Scheinen der Creditanstal-
ten und von ihrem Rechte zum Bes-
itze von Kron- und Privatgütern.

7.

Die Gerichtsbehörden werden ersucht,
unverzüglich dieselbe Commission in
Kenntniß zu setzen, von dem bey der-
selben anhängenden Prozesse in Ver-
mögens Angelegenheiten gewesener
Eigenthümer confiszirten Gütern, so
wie auch von den durch sie eingegan-
genen Forderungen an Privatpersonen
und Privatgüter, nebst Angabe der Sum-
men, auf welche sich diese und jene For-
derungen belaufen könnten, und so wie
auch auf welche Beweise sich solche
gründen.

8.

Alle diejenigen, welche den hier be-
kannt gemachten Verpflichtungen nicht
erfüllen sollten, unterziehen sich den Fol-
gen und verantwortungen, welche die
Gesetze vorschreiben, gegen das Nicht-
anzeigen zum bestimmten Termine, von
Forderungen an nicht zahlungsfähige
Personen, der nicht-handeltreibenden
Stände, so wie auch für die Verheim-
lichung ihnen zukommenden Zahlungs-
gen, Güter, Capitalien und Documente.

9.

Alle Schuldanlegensbetten, über
welche in den Gerichts- und Polizey-
Behörden genaue Untersuchungen ver-
anstaltet werden, sollen auch darin ge-
richtlich beendigt werden; die erwähn-
ten Behörden aber sind verpflichtet
ohne ihre Ansprüche in Ausübung
gebracht zu haben, in derselben Zeit,
diese Commission verhältnißmäßig zu
benachrichtigen.

(935)

Wilno dnia 7 Sierpnia v. s. 1833 roku.

OGŁOSZENIA.

Kopia.

1. Do wiadomości Rządu doszło, że różni złych przedsięwzięć ludzie, włóczęgi i przestępcy, doścignieni karą praw, a częścią wcisnąwszy się tajemnie przez granicę, próbują składać w Guberniach Zachodnich rozbojnicze bandy; następnie zatym, przedsięwzięwszy niezwłocznie wszystkie potrzebne środki, ku zabezpieczeniu powszechny spokojności od tych złe myślących, pospołu z tém obwieszcza o tém dla ostrzeżenia mieszkańców pomienionych Gubernij, ażeby oni przez niewiadomość, albo niewyrozumienie, nie mogli siebie wystawić na jakiegokolwiek niebezpieczeństwo, albo na podejrzenie, a przeciwnie, ażeby sami dopomagali do odkrycia i zatrzymania złe zamyślających, zabezpieczając przez to spokojność rodziny swoich i całość majątków.

Dla tego porucza się wszystkim miejscowym Zwierzchnościom obwieszczyć niżej następujące postanowienia:

1) Każdy, kto poymie i dostawi Rządowi włóczęgę, albo takiego, co się tajemnie wcisnął zza granicy, po 1szym styczniu teraźniejszego roku, człowieka, kuszącego się naruszyć powszechną spokojność, otrzyma pieniężną nagrodę, uważając podług ważności dostawionego przestępcy, od 500 do 1,000 rubli.

2) Jeżeli złe zamyślający dostawiony będzie przez tego, kto do niniejszego obwieszczenia sam dawał mu u siebie przytułek, tedy temu ostatniemu oświadcza się darowanie winy, i on otrzymuje tęż nagrodę, jaka w 1szym artykule jest postanowiona.

3) Pomagający do wyszukania tych nieprzyjaciół powszechny spokojności, naprowadzeniem na ich ślady, wskazaniem miejsca ich przebywania i t. p., otrzymują także pieniężną nagrodę, podług uwagi Głównych miejscowych Naczelników.

4) Każdy, kto złoży dany mu oręż, i powie tę osobę, od której go otrzymał, a również i cel, w jakim oręż był dany, otrzyma za to pieniądźmi dwoje tego, jakiej ceny jest oręż.

5) Każdy ten, kto odkryje miejsce, gdzie jest potajemnie ukryta broń, albo wojenne potrzeby, otrzyma pieniądźmi we dwoje w porównaniu do ich ceny.

6) Przyrzeczone w tém obwieszczeniu pieniężne nagrody wydają się każdemu niezwłocznie, po rozrządzeniu Głównego miejscowego Naczelnika, który otrzymuje potrzebne na to sumy na swoje zapotrzebowania z miejscowej Izby Skarbowey.

Na przystanym od P. Ministra Spraw Wewnętrznych exemplarzu tego *N a y w y ż e y* potwierdzonego obwieszczenia Rządu podpisano: Zgodno Sekretarz Stanu *Błudow*. Z pomienioną kopią zgodno: Jenerał-Adjutant *Xiążę Dot-horukow*.

Z tą kopiją zgodno: w obowiązkach Wileńskiego Gubernatora Cywilnego *H. Doppel-majr*. Zgadzał: Sekretarz *Urazow*. (949)

1. Na osnowie przedpisania Ministeryum Wojennego, Departamentu Kommissoryatskiego,

go, dnia 8 teraźniejszego lipca, za N. 1639, w Kommissyi Dabieńskiego Kommissoryatskiego Depo, ma się odbywać na dostawę sukien potrzebnych dla zaopatrzenia woysk w terminie 1834 roku, targ następnego miesiąca sierpnia 27, i ostateczny przetarg 31 dnia; a zatém życzący nożęstniczyć w tey dostawie sukien, sukienni fabrykanci, wzywają się od Dabieńskiej Kommissyi, do przybycia do jej urzędu dla targu i przetargu na wyżey wyrażone terminy; jakowi fabrykanci, w każdym czasie, w urzędzie Kommissyi, widzieć mogą, równie wzory wszystkich kolorow sukien, jak i kondycye, podług jakich prawideł dostawa sukien odbywać się powinna.

Podpółkownik Iwanow.

Sekretarz Tumisln.

gtey Klasy Cenikow. (947)

1. Niżej podpisany podaje do powszechney wiadomości, iż, skutkiem zakroczoney w Magistracie Wileńskim rezolucyi, zostanie rozpoczęta w dniu 16 teraźniejszego miesiąca augusta w Ratuszu Wileńskim publiczna liaytaoya, na wyprzedaż wszelkiej ruchomości po zmarłym s. p. Krystyanie Samuela Henike pozostałej — Jako wa i w następnych dniach będzie kontynuowana. Dat roku 1833 augusta 2 dnia.

Józef Opitz Burmistrz.

1. W domu JW W. Wańkowiczówien przy Hauptwacheie, jest koń wierzchowy, dobrze utreseowany, do sprzedania. Życzący nabyć jego, raczą zgłosić się do Kupca Wołczaninowa, mieszkającego w tymże domu.

Печатамъ дозволяю: въ должности Полицеймейстера Прокудинъ Горскій. (946)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż z powodu nieprzybycia życzących na termin, który był przeznaczony 14go upłynionego lipca dla wzięcia w podrad reparacyi Braśławskiej Etapowey turmy, za wyliczoną podług śmiety summe 3,624 rub. 80 kopiejek assygnacyami, nanowo przeznacza się dla targow w Wileńskiej Skarbowey Izbie termin 1go następnego września, i we trzy dni po nim przetarg; a zatém życzący podjąć się tey reparacyi, zechcą przybydź do Izby Skarbowey na pomieniony termin, z pewnemi załogami. Lipca 31 dnia 1833 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki,
Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Boratyński. (941)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, iż dla nskutecznienia Skarbowego uzyskania 4,034 rubli assygnacyami, oddany na przedaż z publicznych targow, dóm w mieście Wilnie, na Snipińskim przedmieściu pod N. 953 położony, oceniony 720 rub. assygnacyami, należący do poręcznika za kontrahandzistów żydów Szmuyłowicza i Douby, także żyda Mowszy Aroonowicza Jofe, i do tego przeznaczona terminy: dla pierwszego targu 27 dzień następnego miesiąca sierpnia, i dla przetargu we trzy dni po targu; a zatém życzący kupić pomieniony dóm, zechcą przybydź na pomienione terminy, do tego Rządu, gdzie będą ob-

jawione i uprzednie kondycje, oraz opisanie domu. Lipca 28 dnia 1833 roku.

Sowietnik i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Kowalenok.

Za Naczelnika Stołu Micowicz. (940)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. Dla odbycia w Wileńskiej Skarbowej Izbie targow na dostawę w ciągu trzech lat dla wojska drów do miasta Widz i miasteczka Braślawia, przeznaczony w Rządzie Gubernialnym, termin 17go terażniejszego sierpnia, o czém ogłasza się dla wiadomości żyjących uczestniczyć w takowych targach. Sierpnia 3 dnia 1833 roku.

Assessor Józef Szulo.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stołu Wincenty Szarski. (943)

2 W Magistracie Miasta Wilna, odbywać się będą publiczne licytacje, na wypuszczenie od dnia 29 następnego mca 7 bra w arendę domów, w wiedzy onego zostających, a mianowicie w dniach 14 i 16 terażn. mca augusta na zaarendowanie domów: Hahna przy ulicy Zamkowej pod N. 105, Zelmana Sakiera przy ulicy Żmudzkiej pod N. 337, Szłomy Jochełsona przy zaółku Tatarskim pod N. 456, Nechisow przy Bramie Rudnickiej, pod N. 1191, Jenty Mortchelowej na Snipiszkach pod N. 947, Mowszy Jofe także na Snipiszkach pod N. 953, Kabasewiczow na Zarzeczcu pod N. 558 i 559, i Mortchela Duńskiego przy ulicy Popławskiej pod N. 571, a w dniach 18 i 21 tegoż mca augusta, na zaarendowanie domów, Daniela Bakazy przy ulicy Wileńskiej pod N. 408 i 703, Maciejewskich na Zarzeczcu i Popowszczyźnie pod N., 583, 616 i 617. Woronowiczów przy ulicy Żmudzkiej pod N. 344, i Masłowskich przy ulicy Strumiłowskiej położonych. Życzący zatem wziąć którykolwiek z wyżej wyrażonych domów w posesyją arendowną, zechcą w oznaczone terminy jawić się do Magistratu Wileń. dla należenia do licytacji. Roku 1833 augusta 1 dnia.

Daniel Wener Burmistrz.

Regent Degutowicz. (938)

2. Od Białorusko-Mohilewskiej Izby Skarbowej niniejszém ogłasza się, iż, 23 kwietnia następującego 1834 roku, oddają się w arendowną dzierżawę Skarbowe Starostwa, położone w tutejszey Gubernii, w powiatach: Mściśławskim, Wichriańskie w liczbie 38, i Rohaczewskim, Zaleskie 13 dusz męzkiey płci, na dwaście lat; żyjący wziąć takowe Starostwa w arendę, zechcą przybydź dla targu 9go, a dla przetargu 13 dnia, następującego miesiąca grudnia, do tey Skarbowey Izby, z pewnemi załogami, w dwuletniey proporcji arendowney summy, gdzie mogą widzieć inwentarze i opisanie tych Starostw, pokazujące: stan ich, własności, na korzyść arendarza powinności, i wszystkie pańskie folwarczne i ekonomiczne zaprowadzenia, i artykuły stanowiące dochod ekonomii. Lipca 18 dnia 1833 roku.

Sowietnik Konopacki.

Naczelnik Stołu Jegor Skatyszew. (930)

2. Przedaje się poczwórna, używana, ale mocna petersburskiej roboty kolaska. Widzieć

ją i o cenę dowiedzieć się można, w domu gimnazyalnym, w mieszkaniu P. Nauczyciela Pokrowskiego.

2 Trzey Kawalerowie z dobrych domow, mogą jeszcze bydź umieszczonymi w Nitawie na Pensyi, gdzie także i mogą brać lekcyje na Pianoforte, o bliższych warunkach można powziąć wiadomość w samey Nitawie u Pana sowietnika i kawalera *de Giubert* na ulicy pocztowej N. 54. (939)

2. Mam honor zawiadomić niniejszém Przeświałną Publiczność, iż otworzyłam Magazyn Strojów pod własną firmą, przy ulicy Krakowskie Przedmieście pod N. 450 na pierwszym piętrze, w domu niegdys Paschalisa, dziś W. Tarnawieckiego, wprost drzwi Kościoła OO. Bernardynów

Zaszczycona zaufaniem Dam Łaskawych, które przez lat kilka, pod firmą Pani A. Seydel, raczyły mi powierzać wykonanie roboty Strojów i Sukień, mam nadzieję, iż i nadal zechcą bydź dla mnie łaskawe, a usiłowaniem mojem będzie, zadowolnić Dam żądania.

Warszawa 1go lipca 1833.

Ludwika Wemmer.

Въ должности Виленскаго Полицмейстера Прокудинъ Горскій. (921)

3. Od Kijowskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niej będzie się przedawał z publicznego targu drewniany dom Kijowskiego mieszczanina Tomasza Jakoba syna Fiesięka, położony na Kijowo-Peczersku, oceniony 1.000 rubli assygn., za nieopłacenie przezeń długu tego tey Izbie 952 rubli assygn.; a zatem żyjący kupić pomieniony dom, zechcą przybydź dla targow do tey Izby na przeznaczone do tego terminy: pierwszy 15go, drugi 18go i trzeci ostateczny 22go dnia następującego miesiąca listopada. Deputat Antoni Koziarowski.

W obowiązku Naczelnika Stołu Zahorodnyński.

(911)

3. Od Kijowskiej Izby Powszechney Opieki ogłasza się, iż w niej będzie się przedawał z publicznego targu, drewniany dom, na murowaném niższém piętrze i trzynastu murowanych kram, Kijowskich mieszczan: *Teodora Jana syna i żony jego Maryi Bazylego córki, Molaczewskich*, położony w 3 części miasta Kijowa, teraz 4tey, oceniony 6,100 rubli, za nieopłacenie przez nich długu ich tey Izbie 2,520 rubli assygn.; a zatem żyjący kupić pomieniony dom i kramy, zechcą przybydź dla targow do tey Izby, na przeznaczone do tego terminy: 1szy 15go, 2gi 18go i trzeci ostateczny 22go dnia następującego miesiąca listopada.

Deputat Antoni Koziarowski.

W obowiązku Naczelnika Stołu Zahorodni.

(912)

3. Dentysta Beumelburg uwiadamia Publiczność, iż wkrótce ma wydalic się z Wilna przeto uprasza, aby żądający pomocy chcieli niezwłocznie zgłaszać się do mieszkania na ulicy Trockiej pod N. 400 w domu Morawskiej.

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1833. d. 7 Sierpnia.

CENZOR LEON BOROWSKI.